

Crupiers (in)dependents

Escrib aquest 'Doncs això' el di-lluns, dia abans del Gran Diemarts Històric. Demà passat, dimecres, la ressaca històrica independentista 11-S serà de collons. Ja em perdonareu, però m'estic fent un nus amb el futur, el passat i el present. Tot vaticina que demà passat, catalans i catalanes serem tan independents com Clint Eastwood i Robert Redford se- duint vots pels republicans mormons i els demòcrates mistificats. ¿Som o no una colònia ianqui? Joia i alegria, xerinola i jaculatòries etíliques (no hi ha independència catalana sense les aromes de Montserrat) per saludar el nou horitzó que s'albira des d'aquest dimecres, quan tres-cents anys de dominació borbònica es fonen qual glaçó isolat en un gintònic estelat. Si us sembla, deixem per uns moments les fanfàrries al- mogàvers (de l'àrab 'al-mogaur': qui busca algarades) i les proclames sobiranistes a tot i ple, per fitxar, tocar de peus o de mans a terra, és a dir, fer bullir l'olla afollada. Així el bròquil, el benvingut Mr. Marshall Adelson i la seva franksinatra EuroVegas ha fotut el camp a

los madriles, sud enllà on la gent és més cosmopolita, que diu la Espe Aguirre. Meteòric, l'almirall Artur Mas ha contraatacat: la Barcelona World. O la rèplica de l'amant cornut que s'allita amb el primer que passa. I aquest ha estat un tal Enrique Bañuelos, rei Mides valencià del holding Veremonte, que gaudirà d'un milió i mig de metres qua-

'Tres-cents anys de dominació borbònica es fonen qual glaçó isolat en un gintònic estelat'

drats per muntar un empori de botigues, hotels, restaurants, camps de golf, teatres i, com no, casinos a punta pala. Allò del Salvador Espriu: escolta Sepharad, els homes no poden ser si no són lliures... de jugar a l'Esperanceta Trinquis. A la puta i la Ramoneta. A ser lliures de fotre de crupiers mediterranis per als vàndals del nord. ¡Facin joc, senyores i senyors!